

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 1. Desumpta ex cap. 8. lib. Judicum, in quibus describitur
gratitudo Gedeonis ob Victoriam ab Israëlitis exhibita, vindicta de viris
Socon sumpta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

FASCICULUS XXXIII.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

*Desumpta ex cap. 8. lib. Judicum, in quibus describitur gratitudo Gedeonis ob
Victoriam ab Israëlitis exhibita, vindicta de viris Socon sumpta.*

Considera, & admirare; quòd in illo conflictu, in quo Gedeon, *N. 224.*
nec minimam quidem guttulam sanguinis dicitur effudisse,
nec vulnus ullum, aut ictum accepisse; Israëlitas tamen adeò
sibi obstrinxerit, ut summâ gratitudine extimulati exclamarint ca-
pite cit. *Dominare nostri tu & filius tuus, & filii tui, quia liberasti nos de manu
Madian.* Deus bone; quanta econtrariò est ingratitude Christiano-
rum erga Christum Salvatorem suum, qui in conflictu contra mun-
dum, carnem & Dæmonem, pro eorum libertate inito, tanta perpe-
sus est, ut ipsum etiam pugnae initium, quod ei in horto Gezemani
obtigit, nomen cruenti profluvii meruerit. Tot deinde vulnera in sa-
cratissimo suo corpore accepit, quot penè numerabat venulas & ar-
terias. Quin imò vitam ipsam turpissimâ morte Redemptionis no-
stræ causâ prodigè perdidit, & tamen ò lapidea Christianorum pecto-
ra! exclamant innumeri, si non verbis saltem factis; *nolumus hunc re-
gnare super nos.* Sed regnet super nos superbia, avaritia, luxuria, intem-
perantia &c. Christiane Lector nonne & tu in paria erumpis verba?
nonne Christus contra te conqueri potest, exclamans illud Jeremiæ 2.
Confregisti jugum meum: rupisti vincula mea, & dixisti: non serviam? Si enim
regnaret super te Christus, non fores in res terrenas tam effusus, ex-
plendisque tuis passionibus tam addictus. Si regnaret super ocu-
los tuos Christus, non fores tam lascivus vel curiosus in aspi-
ciendo. Si regnaret Christus super linguam tuam, non fores tam
procax & inconsideratus in loquendo, non effutires tot verba detra-
ctoria, charitati fraternæ læsiva, pusillos scandalizantia. Si regnaret in
manibus tuis Christus, nunquam eas extenderes ad palpandum ob-
jecta illicita, ad rapiendum aliena bona. Si regnaret in corde tuo
Christus, non sic inordinatò amore fores alligatus personis disparis
R r sexûs,

R r

sexûs,

sexûs, non tot impuras cogitationes foveres, non tot mala desideria in eo nutries. Vociferatur interim Rex iste à te exclusus: vide homo, qua pro te patior, ad te clamo, qui pro te morior. Vide plagas, quibus afficio, vide clavos, quibus confodior, & cum sit tantus dolor exterior, & interior, plus tamen crucior, quod te ingratum experior. S. Antonin. in Parte 2. Summæ tit. 3. c. 9.

Dum dolorissimum hoc bellum, quod Christus amore hominum suscepit Isaias Propheta describit, his utitur verbis: *oblatus est, quia ipse voluit, & non aperuit os suum, quasi agnus coram tondente se obmut.* Et verò tam stupendum tenuit silentium, ut ad omnia verbera & verba ne ingemisceret quidem, ipsò Præside in admirationem raptò, dicente Matth. 27. non audis: *Quanta adversum te dicunt testimonia? & non respondit ei verbum, ita ut miraretur Præses vehementer.* Sed licet ad falsissimas delationes, ad horrendos flagellorum ictus, ad auctissimos spinarum aculeos, ad mille alia tormenta altissimum teneret silentium, ad unicam tamen Malchi alapam auditus est conqueri. Causam hujus si quæras? alia assignari non poterit, nisi temerarii & impiissimi hujus servi ingratitude, paulò ante à se miraculosè sanati. Si ergò ò Christiane sola ingratitude tantum Christo affert tormentum, ut quæulas ei voces extorqueat, cogita: qualia olim in extremo judicio sis verba ab eo auditurus? non mirandum sanè si cum indignabundo & vindictam Sichimitis minitante Gedeone exclamet v. 8. hujus cap. *conteram carnes vestras cum tribulis & spinis deserti.* Hanc ab ingratissimis Christianis exspectandam sententiam ut effugias, dic hodie adhuc pœnitens cum S. Bernardò homil. 4. super Missus: *non habeo Regem, nisi Dominum Regem. Veni ergo Domine disperge illos (nempe vitia & inordinatas passiones meas) in virtute tua, & regnabis in me, quia tu es ipse Rex meus, & Deus meus, qui mandas salutes Jacob.* Conclament alii perditæ vitæ Christiani: non habemus Regem, nisi appetitum carnalem & sensualem; non habemus Regem nisi mundi legem, Rationem statûs &c. dicas tu: ego alium non habeo, non sequor nisi Jesum, & hunc amore mei tam acerba passum. Quare in signum debitæ & gratæ subjectionis totum me illius imperiis dico, & dedico totum resigno: hinc perinde mihi erit, impofterum, esse pauperem vel divitem, sanum vel infirmum, æstimatum vel abjectum, tristem vel hilarem. Modò servus sim illius, qui pro me servus esse, & horrenda morte defungi dignatus est.

Doctri-